

Những ngày qua

Trong những tháng ngày qua, đâu đâu, người dân trên trái đất này phần đông đang đứng trước muôn vàn biến cố đau thương bởi thiên tai gây ra cũng có, bởi con người vì tham sân si gây ra cũng có, đưa đến bao nhiêu người dân phải màn trời chiếu đất, sống chật hẹp trong những trại biên giới không tiện nghi để chờ đợi bàn tay nhân ái đùm bọc của các quốc gia trong khối Âu châu...nhưng tôi thấy đôi mắt các em nhỏ cùng gương mặt vô tư của các em nắm tay chơi đùa bên đống gạch vụn cùng nụ cười chưa bén khổ đau....làm tôi yên tâm và tin tưởng hơn nhiều...trẻ thơ thường vô tư lự như vậy!. Chưa hết đâu, chúng ta đã và đang bị các căn bệnh hiểm nghèo như hiện tại dịch cúm gây ra từ Covid-19 đang đe dọa đến sức khỏe và thậm chí đến mạng sống của người lớn tuổi, Đâu đâu cũng có mặt của bất an, đó là chưa kể đến sự va chạm, xung đột giữa mỗi tương quan trong gia đình, mỗi tương quan nhân sinh tương tức giữa con người trong một xã hội với nhau....Tôi ngẫm nghĩ...:

*“Ngoài cái tài sản quý giá nhất của con người là **sức khỏe** của người đó thì cái tài sản quý giá đi kèm theo là người đó phải có một trái tim rộng mở đầy yêu thương, một lỗ tai để sẵn sàng lắng nghe để có sự hiểu biết hầu cảm thông và có một đôi tay luôn đưa ra để sẵn sàng giúp đỡ“.*

Cho nên, hãy trân trọng và vui mừng khi mình đang còn có những người thân yêu bên cạnh....tôi nghĩ đến đây mà lòng cứ nghẹn lời...

Có đẹp hay không? Khi chúng ta:

- Trân quý và tri ân những bạn bè thường liên lạc, nhắn tin cho ta, vì không ai lại rảnh rỗi đi nhắn tin cho một ai đó mà bản thân họ không quan tâm đến.
- Trân quý và tri ân đến những người luôn ở bên ta, có mặt cho ta khi ta buồn hay gặp phải những khó khăn trong cuộc sống.
- Trân quý và tri ân những người thường đùa vui với ta, vì chắc chắn ta đã có một chỗ đứng trong lòng người đó rồi.
- Trân trọng và tri ân đến người đầu tiên đến với ta khi ta gặp khó khăn và người đó cũng là người cuối cùng yên tâm khi ta cân bằng, vui trở lại
- Trân trọng và tri ân những người luôn bên ta, bảo vệ ta vì không phải ai cũng sẵn sàng bảo vệ ta đâu, người bảo vệ ta luôn bên cạnh ta cho đến cuối cùng

~*~*~*~*~*~*~*~*~*~

Bầu trời sáng nay trong và đẹp. Xuân đang về! sân cỏ nhỏ trong vườn lốm đốm những nụ hoa đại tím, xanh, vàng, trắng...đẹp chi lạ.

Tôi thấy rồi: Mây đến rồi mây bay đi. Gió đến rồi gió cũng yên, dầu nắng hay mưa, bầu trời xanh kia vẫn không bị dơ ố. Và tâm ta cũng như thế, như một bầu trời trong sáng bao la, hãy để cho mọi chuyện tự sinh rồi tự diệt. Tâm có quân bình thoải mái sẽ quan sát dòng đời rõ ràng hơn. Đừng để tâm quay cuồng hỗn loạn theo những gì đang xảy ra. Ta cũng không bỏ rơi cái Thân, nên giữ cho trong sạch thanh tịnh trong mọi tư thế, hành xử, sinh hoạt diễn biến của Thân, nên chừng mực trong ăn uống và ngủ nghỉ, tạo quân bình cho các năng lực của cơ thể, cũng như giữ Tâm được miễn nhiễm với những dính mắc song song với việc giữ cho hệ miễn nhiễm của Thân luôn được đầy đủ, vững chắc để có thể vượt qua những thử thách, những căn bệnh hiểm nguy đang có mặt trong xã hội hôm nay của chúng ta.

Xin sống sao cho đẹp dù hoàn cảnh chung quanh ta có thể nào đi nữa. Khi nghĩ về nhau, xin hãy tặng đến nhau một nụ cười!

2020.03.16

Bông Lục Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html> [<= bấm vào]

www.vietnamvanhien.org

